საქართველოს სოც.-ფედერალისტთა სარევოლიუციო პარტია

დრ. მთავარ კომიტეტის ორგანო

ტრიბუნა

ყოველდღიური საპოლიტიკო-სალიტერატურო გაზეთი „ტრიბუნა“ თვიურად ღირს 12,500 მ. სამგლოვიარო განცხადება 15,000 მ.; კანტორა ღიაა დილის 8—2 საათამდე.
რედაქტორის ნახვა შეიძლება მხოლოდ 12—1 საათამდე. რედაქციის მისამართი—ტფილისი დამფუძნებელი კრების ქ. № 6, ფოსტის ყუთი № 190, ტელეფონი 12—29.

№ 46

ერთი ფული

1921 წ.

საქ. სოც.-ფედ. სარ. პარტიის დრ. მთავარი კომიტეტი იწვევს ქ. ტფილისში პარტიულ ყრილობას

ა. წ. ოქტომბრის 30 ს.

განსახილველი საკითხები:

1. დრ. მთავარ კომიტეტის მოხსენება—მომხსენებელი ამხ. თედო ღლონტი.
2. მოხსენებანი ადგილებიდან.
3. პარტიის უახლოესი პრაქტიკული მიზნები—მომხ. ამხ. პავლე ჯანიშვილი.
4. საერთაშორისო მდგომარეობა და საქართველო—მომხს. ამხ. თ. ღლონტი.
5. ინტერნაციონალი—მომხსენებელი ამხ. სიმონ ხუნდაძე.
6. საბჭოთა სისტემა—მომხსენებელი ამხ. ვახტანგ კოტეტიშვილი.
7. პროფკავშირები და კოოპერაცია—მომხს. ამხ. ეფრემ ჩხუნაშვილი.
8. ახალგაზრდათა ორგანიზაციის საკითხი—მომხს. ამხ. სერგო ამაღლობელი.
9. წესდების ზოგიერთ მუხლის შეცვლა.
10. მთავარი კომიტეტისა და სარევიზიო კომისიის არჩევნები.

ყრილობაზე გადამწყვეტი ხმით დელეგატი გამოიგზავნება მხოლოდ პარტიის წესდების მე-23 მუხლის მიხედვით. ქალთა, ახალგაზდათა და პროფესიის წარმომადგენლებს მიეცემათ სათათბირო ხმის უფლება.

ყრილობაზე დელეგატები იგზავნება 100 წევრზე ერთი. თუ ორგანიზაციას არა ჰყავს სრული ასი წევრი, მაინც გზავნის ერთს დელეგატს.

ყრილობა გაიხსნება პარტიის ცენტრალურ ბიუროში (ლორის-მელიქოვის ქუჩა № 1) სადამოს სრულ 7 საათზე.

ყარსის კონფერენციის გამო

ამ რამდენიმე დღის წინად ქ. ყარსში გაიხსნა მეტად საყურადღებო და ნაყოფიერი კონფერენცია.

ქ. ყარსში პირველად თავი მოიყარა საბჭოთა რუსეთის, საქართველოს, აზერბეიჯანის სომხეთის და ოსმალეთის, (ანგორის) მთავრობათა წარმომადგენლებმა. ჯერ ჩვენს ხელთ არა არის დაწვრილებითი ცნობები კონფერენციის მოწვევებას შესახებ და ამიტომაც შეუძლებელი ხდება მისი არსებითი შეფასება. მაგრამ კონფერენციამ დიდი როლი უნდა ითამაშოს ახლოსაღლეთში, რევოლიუციონური ფრონტის გამაგრებას. და აქ მოსახლე ერთა შორის მტკიცე ურთიერთობის განმტკიცებაში: ეს მომენტები ჩვენი ერის ცხოვრებისათვის დიდათ მნიშვნელოვანია და ჩვენც გვინდა ჯერ-ჯერობით გამოვთქვათ ჩვენი შეხედულებანი ყარსის კონფერენციის და მისი მთავარი პოლიტიკური ხაზის შესახებ.

საქართველო და მთელი ამიერ-კავკასია თავისი გეოგრაფიული მდგომარეობით ნაწილია ახლო აღმოსავლეთისა და დღეგანდა და მოწესრიგება ახლო აღმოსავლეთის საქმეებისა ბელს შეუწყობს, ნორმალურს კალაპოტში ჩააყენოს ამიერ-კავკასიის ცხოვრება. როგორც ვიცით, საქართველოს ისტორიული მტერები ახლო აღმოსავლეთის გზებით მოეშურებოდნენ და ჩვენს მეზობლად გაბატონებულმა იმპერიალისტურმა სახელმწიფოებმა დიდი ზიანი მიაყენეს ქართველი ერის არსებობას და წინსვლას. ირანულ-მუსულმანური კულტურის ნაკადულები ძლიერ გავლენას ახდენდა ქართულ კულტურაზე, მაგრამ მუსულმანური იმპერიალისტური სახელმწიფონი შეუდარებელის ჯალათობით ამსხვრევდნენ ჩვენს ეროვნულს სიცოცხლეს და არ აძლევდნენ საშუალებას აღორძინებისათვის. ჩვენი მეზობლების სფეროდან არ ამოშლილა და არც შეიძლება ამოიშალოს ენვერ-ფაშის ოსმალეთის უკანასკნელი გამოლაშქრება საქართველოს გასანადგურებლად 1918 წ. როცა ჩვენ გვიბრძოდნენ აფორიაქებულ ცხოვრების ტალღებში ახალი პატარა რესპუბლიკის პირველი საფუძვლების ჩაყრა ნათელია, რომ ასეთს პირობებში, რომელიც შემუშავდა ისტორიულად და რომელმაც დიდი ეროვნული ზიანი გამოიწვია ქართველ ხალხში, ჩვენთვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება ახლო აღმოსავლეთში ნორმალური მდგომარეობის შეჩერებას და სჭირს ურთიერთობის განმტკიცებას. თუ ჩვენ ყარსის კონფერენციას ჩვენი ეროვნული საზრუნავით და სარგებლიანობის საზრისით მოუვლით უნდა ვფიქროთ, რომ მან უნდა არსებითად გადასწყვიტოს ჩვენი დიდი მტკივნეული კითხვები და უნდა გაგვინაღდოს ის დანაკლისი, რომელიც ქართველმა ხალხმა დაჰკარგა ისტორიის მსვლელობაში. ოსმალეთთან ჩვენ დიდი საქმიანი საკითხები გვაქვს და ეს კითხვები არსებითად უნდა გადასწყდეს დღეს ურთიერთ შეთანხმების ნიადაგზე. ჩვენი წყარო დღესვე ამოს ოსმალეთის ფაშებთან ბრძოლის მომენტით. ამ ბრძოლებში საქართველო ყ ლთ თავდაცვის რიგში გამოდიოდა. დღეს ჩვენ გვწყურია მოვსპოთ ოსმალეთის ხალხთან ყოველგვარი ბრძოლის მიზეზები და მტკიცე მეგობრული ურთიერთობა დავამყაროთ. ამ ჩვენს კეთილს მიზნებს შეიძლება დღესაც მრავალი დაბრკოლებანი გადაეღობოს წინ და არ მოგვცეს მისი განხორციელების შესაძლებლობა. ამ მხრით ერთი მთავარი მიზეზთაგანი ჩვენ უნდა ვეძიოთ ანგორის იმპერიალისტურს პოლიტიკაში. მიუხედავად იმისა, რომ ანგორის მთავრობა დღეს იბრძვის იმპერიალისტურს ანტანტის წინააღმდეგ, მას ჯერ კიდევ არ აღეკვეთა ხელი აგრესიულს მიზნებზე. ჩვენ კარგათ გვახსოვს ამ მთავრობის გუშინდელი მოქმედება, როდესაც დიპლომატიურისა და ხალხის გზით მოინდომა სომხეთის დაპყრობა. 1921 წ. მარტში მოხდა რუსეთსა და ოსმალეთის წარმომადგენელთა მოსკოვის კონფერენცია, რომელიც დაუპირისპირდა მაშინ ლონდონის კონფერენციას, სადაც ამავე ანგორის წარმომადგენელი ბექირ-სამი ბეი დიპლომატიურ ვაჭრობას აწარმოებდა ანტანტის მოძალადეებთან. მოსკოვის კონფერენციაზე რუსეთის წარმომადგენელნი, მაშინ შექმნილ საერთაშორისო მდგომარეობის გამო, იძულებული შეიქმნა ჩვენდა დაუკითხავად—ჩვენივე საკუთარი ტერიტორია დაეთმო ანგორისათვის (.ისძალ ეთისათვის). მაშინდელ პირობებით საქმეთ ისარგებლა ანგორამ და დიპლომატიურის გზით მიითვისა არსებითად ოლქები. მეორეს მხრით შეიარაღებული ძალით შემოიჭრა ბათომის ოლქში. ყოველივე ეს საქმეთ ამტკიცებს ქემალ-ფაშის ოსმალეთის იმპერიალისტურს მიზნებს. საქართველოს და მით უფრო, საბჭოთა საქართველოს არავითარი აგრესიული მიზნები არ ახმოძრავებს და ჩვენი პოლიტიკა ურთიერთშეთანხმებისა და მეგობრული დამოკიდებულებისაკენ იქნება მიმართული. ჩვენ გვინდა ერთხელ და სამუდამოთ მოისპოს ჩვენს საზღვრებზე შექმნილი გაუგებრობა, წინააღმდეგობა და შიში. ჩვენი პოლიტიკა მშვიდობიანობის პოლიტიკა არის და ჩვენს ახლო-აღმოსავლეთის საკითხსაც ასეთივე საზომით უნდა მიუდგეთ ყარსის კონფერენციამ უნდა გადასინჯოს მოსკოვის დადგენილება და ართვინ-არდაგანი უნდა დაუბრუნოს თავის პატრონს.

რაც ითქვა საქართველოს შესახებ თითქმის იგივე შეიძლება ითქვას სომხეთსა და აზერბეიჯანის შესახებაც. მათი ინტერესები და პოლიტიკა მოითხოვს ისტორიულად შექმნილ უკუღმართობის მოსპობას, ოსმალეთთან ერთხელ და სამუდამოთ ყოველგვარი სადავო კითხვების გადაჭრას. სიმხეთის წამებულმა ერმა დიდი ჩაგვრა და განადგურება განიცადა ოსმალეთის ფაშებისაგან. საბჭოთა რესპუბლიკებმა დღეს საერთო ენა უნდა მონახონ ანგორასთან და შექმნან თანამშრომლობის პირობები.

ამ გვარად ნორმალური ურთიერთობის შექმნა ოსმალეთსა და ამიერ-კავკასიის საბჭოთა რესპუბლიკებს შორის მათი ძირითადი ინტერესებიდან გადმომდინარეობს. ყარსის კონფერენციამ, ადგილობრივ ძალთა განწყობილებისა და ინტერესთა გაგების მიხედვით, უნდა მოახდინოს ისტორიული ცხოვრების მიერ შექმნილი უკუღმართობის ლიკვიდაცია და განამტკიცოს ამიერ-კავკასიის ერთა და ოსმალეთის შორის მშვიდობიანი ინტერესები და ხშირ-ხშირად ომებს ახლო და შუა აღმოსავლეთში ე. წ. წონასწორობის შესანარჩუნებლად.

კავკასიის ხალხთა შეთანხმება

II *).

პირველ წერილში (იხ. „თავ. საქ.“ № 3) ჩვენ დავინახეთ, თუ რამდენათ სასურველი და სასარგებლოა, კავკასიის ხალხთათვის ოთხ რესპუბლიკათა შორის დადებული ხელშეკრულობა.

ხსენებული შეთანხმება გამომდინარეობს საერთო ინტერესებიდან და აუცილებელია კავკასიის ერთა თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის დასაცველათ და უზრუნველსაყოფათ. ასეთია მისი შინაგანი მნიშვნელობა.

კითხვა იბადება: როგორია ამ ფაქტის საერთაშორისო ღირებულება?

შეიძლება რომელიმე ერს ან ერთა ჯგუფს თავისთავად ფრიად სასურველი და სიმპატიური მიზნები ჰქონდეს დასახული, მარა ამავე დროს მისი განხორციელება ფერხდებოდეს სხვა რომელიმე უფრო ძლიერი ერის თუ ერების წინააღმდეგობის გამო.

გვაქვს თუ არა ჩვენ ამ შემთხვევაში ასეთ მოვლენასთან საქმე? ეწინააღმდეგება თუ არა კავკასიის ერთა თავისუფლება დიდი სახელმწიფოების ინტერესებს? ესე იგი საერთაშორისო ძალთა ურთიერთობა ხელს უწყობს თუ არა მომხდარ შეთანხმების განხორციელებას?

კავკასია აკავშირებს ერთიმეორესთან ევროპასა და აზიას. აქ თავს იყრის უდიდესი საერთაშორისო გზები. ამ გზების მშვიდობიანობაში ობიექტიურათ დაინტერესებულია უდიდესი და ძლიერი ქვეყნები. აქედან მიდის სპარსეთსა და ინდოეთში ხელეთის გზა, უკანასკნელით სარგებლობას ლამობენ დღეს საბჭოთა რუსეთის მართველები, რომ ფეხი დაიმაგრონ ინგლისის ამ ყველაზე ძვირფას მტკიცეს ადგილს.

კავკასია და ამიერ-კავკასია რუსეთის ხელში—სულ ერთია, იქნება ის საბჭოთა რუსეთი თუ განახლებული ბურჟუაზიული რუსეთი—ეს ნიშნავს საერთაშორისო მშვიდობიანობის მუდმივ საფრთხეში ყოფნას. გაძლიერებულ შეიარაღებას, განუწყვეტელ დიპლომატიურ ინტრიგებს და ხშირ-ხშირად ომებს ახლო და შუა აღმოსავლეთში ე. წ. წონასწორობის შესანარჩუნებლად.

რუსეთის ძალა-უფლების აღდგენა კავკასიაში—ეს იქნება ისეთი ახალი კვანძის გასკვნა, რომლის გახსნას მომავალში დასჭირდება უდიდესი მსხვერპლი ქაოსობრიობის მხრით. მთელი რიგი დიდი სახელმწიფოებისა და უპირველეს ყოვლისა ინგლისი—ობიექტიურათ დაინტერესებულია იმაში, რომ კავკასიაში არ ბატონობდეს ისეთი ძალა, რომელსაც შეეძლია დიდი აგრესიული მიზნების დასახვა და განხორციელება, რომელიც დაემუქრება მის უდიდეს სამფლობელოებს და საზოგადოთ შებღალავს მის ეკონომიურ და პოლიტიკურ ინტერესებს.

პატარა ერთა თავისუფალი რესპუბლიკების არსებობა კავკასიაში და მათი თავდაცვითი კავშირი ამ მხრივ უდიდესი გარანტია იქნება მშვიდობიანობის.

დღეს თვით ბურჟუაზიული ევროპა საკმაოდ დარწმუნდა იმაში, რომ იარაღით არ შეიძლება გადაიჭრას თანამედროვე პოლიტიკური და ეკონომიური პრობლემები. ამიტომ თვით ისინიც კი, ვინც წანეთ ომს ეტრფოდენ და მსოფლიო საკითხებს იარაღით სწყვეტდენ, —თუ ასეთი წრეებიც კი დღეს იძულებული ხდებიან სხვაგან ეძებონ გამოსავალი გზები და შექმნან ისეთი პოლიტიკური კომბინაციები, რომლებიც ფაქტორათ დაედებიან საერთაშორისო მშვიდობიანობის საქმეს.

კავკასიის ერთა თავისუფალი არსებობა და მათი კავშირი უეჭველათ ერთი ასეთი ფაქტორთაგანია.

თითონ ის (კავკასიის რესპუბლიკათა კავშირი) არ შეიძლება გახდეს აგრესიული და იმპერიალისტური. ის არ დაემუქრება და ვერც დაემუქრება სხვის საარსებო ინტერესებს. არც პოლიტიკური და არც ეკონომიური ინტერესები აიძულებს მას შეიჭრას სხვისი მყუდროების დამრღვევი. არც მცხოვრებთა რაოდენობის მხრივ წარმოადგენს იგი ისეთ მოვლენას, რომელიც შესაძლებელს ხდიდეს მის აგრესიულობას. ბუნებრივათ, ეკონომიურათ და პოლიტიკურათ ის მხოლოდ იმისთვისაა გაჩენილი, რომ იყოს მშვიდობიანი და კეთილი მეზობელი სხვისთვის და იმუშაოს მხოლოდ საკუთარი აღორძინებისა და წარმატებისათვის.

ასეთია ობიექტიურათ მისი საერთაშორისო მდგომარეობა.

ეს თვისება, რომელიც გამომდინარეობს არა მისი კეთილი განზრახვებიდან, არამედ მისი ცხოვრების ბუნებრივ და სოციალურ თვისებებისაგან, მათ უფრო საყურადღებოა, რომ ის სავსებით ეთანხმება თანამედროვე პროგრესისა და კულტურის განვითარებას.

დღეს ხედმეტია იმის მტკიცება, რომ ერთა თავისუფლება და დამოუკიდებლობა პროგრესის აუცილებელი პირობაა. თანამედროვე ეპოქის ერთი უდიდესი დამახასიათებელი თვისება სწორეთ ის არის, რომ ყველა ერი, როგორც ევროპაში, ისე აზიაში, როგორც ძველ, ისე ახალ ქვეყანაში მიილტვის განთავისუფლებისაკენ და ამ ძლიერი მისწრაფებისათვის ხელოვნური დაბრკოლებების შექმნა ხშირად ახანგრძლივებს კრიზისს და ქმნის საზოგადოების ხედმეტ ტკივილებს.

თვით პატარა ერთა მპყრობელ სახელმწიფოების სალით გაგებული ინტერესები არ მოითხოვს უეჭველათ პირველთა თავისუფლების წინააღმდეგ ამხედრებას. პირიქით, რაც უფრო მეტ დათმობას და გონიერებას გამოიჩენს ამ მხრივ დიდი ერი, უკეთესია თითონ მისთვის, ვინაიდან ცხვებაზე ძალათ ბატონობა მოითხოვს უსაზღვროთ ძალების გაფლანგვას, რაც იწვევს შინაგან სისუსტეს და ჩამორჩენას. სწორეთ ამან დაღუპა ავსტრო-უნგრეთი, ძველი ოსმალეთი და სხვ.

ეს კარგათ ესმის თანამედროვე მოწინავე დემოკრატიას—მუშათა კლასს და ამიტომ არის, რომ იგი უკელგან და ყოველთვის გამოდის ერთა თვით გამორკვევისა და თავისუფლების უდიდეს მომხრეთ. დღეს ბოლშევიკური იმპერიალიზმის წინააღმდეგ იგი იმაღლებს მედგრათ ხმას. ეს გარემოებაც არა ნაკლებ მნიშვნელოვანია, როცა ვლაპარაკობთ კავკასიის რესპუბლიკათა არსებობის უზრუნველყოფაზე.

მართალია, მუშათა კლასი ჯერ კიდევ ვერ გასწორებულა წელში საერთაშორისო ომის შედეგებისაგან, ჯერ კიდევ მისი წრეები გათიშული და დაჩსაქსულია, მარა ეს გათიშული და დაჩსაქსული ძალაც ფაქტიურათ უდიდეს როლს თამაშობს საერთაშორისო პოლიტიკაში. ისტორიულ განვითარებას კი იგი მუყავს აუცილებელ გაერთიანებისაკენ. საერთაშორისო ცხოვრების ეს ახალი ფაქტორი სავსებით პატარა ერთა თავისუფლების ხელსაწყოა, რასაც ის ადასტურებს არა მარტო რეზოლიუციებით და პლატონიური სურვილებით, არამედ თავისი პრაქტიკული გამოსვლებითაც.

ამნაირათ, ყველა ზემოთ ჩამოთვლილი გარემოებანი გვაფიქრებინებს, რომ არ არის და ვერც იქნება ფიქრი კავკასიის ერთა თავისუფლება და სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა, რომ ტვიუათ არ ჩივლის ამ ხალხების ზედ მეტ მეტ ურთა მისწრაფება—გაითავისუფლონ თავი ცუხო უბეშ ძალის ბატონობისაგან, რომელიც დღეს უდიდესი იდეალების სახელით ურცხვათ ფეხქვეშ თელავს ადამიანისა და ერის ელემენტარულ უფლებებს.

რუსეთი

მოსკოვი. პსკოვის ეკლესიაში ბრილიანტის სიტყვის წარმოთქმის შემდეგ, რომელიც მოუწოდებდა ხალხს დამშეულთა დასახმარებლად შეაგროვეს 1.127,000 მანეთი.

მოსკოვი. წელს ყუბანი, რომელიც ითვლება რუსეთის ბეღლად ძღივს შეაგროვებს 10 მილიონ ფუთ პურს. მიუხედავათ ამისა, ყუბანი მაინც ფართო დახმარებას უწევს დამშეულთ. ყუბანში შეგროვდა 440 მილიონი მანეთი დამშეულთა სასარგებლოთ.

პეტროგრადი. იურევში დაიწყო 50 კომუნისტების საქმის გარჩევა.

უცხოეთი

ბათომი. ტრაპიზუნის რადიო იუწყება შემდეგს: ათს ამ თვეს ანგორიდან ოფიციალურად იუწყებიან, რომ ესკი-შეჰირის მიმართულებით მზვერავთა მოქმედება გრძელდება. ოსმალთა იერიშით ბერძნებმა დასტოვეს რამდენიმე სოფელ-

სასამართლო განკარგულებანი

ნოტარიუსის ბეჭდის დაკარგვის შესახებ.

ნოტარიუსი ალექსანდრე ნიკოლოზის ძე ჯაფარიძე ცხადყოფს, რომ მან დაკარგა ნოტარიუსის ბეჭედი, რომელზედაც ამოკვეთილია: ალექსანდრე ნიკოლოზის ძე ჯაფარიძე, ნოტარიუსი, ქ. ბორჯომი.

ამის გამო ნოტარიუსი ალექსანდრე ჯაფარიძე ითხოვს ბეჭედის ბათილად გამოცხადებას.

ბორჯომის მაზრის სასამართლო ამ განცხადების საფუძველზე ადგენს:

1. ნოტარიუსი ალექსანდრე ჯაფარიძე ითხოვს ბეჭედის ბათილად გამოცხადებას იმ მიზეზით, რომ მან ბეჭედი დაკარგა.

2. ამ განცხადების საფუძველზე ბეჭედი ბათილად გამოცხადდეს.

3. ამ განკარგულების ასლი გაეგზავნოს ბორჯომის საოლქო სასამართლოს.

4. ამ განკარგულების ასლი გაეგზავნოს ბორჯომის საოლქო სასამართლოს.

5. ამ განკარგულების ასლი გაეგზავნოს ბორჯომის საოლქო სასამართლოს.

6. ამ განკარგულების ასლი გაეგზავნოს ბორჯომის საოლქო სასამართლოს.

7. ამ განკარგულების ასლი გაეგზავნოს ბორჯომის საოლქო სასამართლოს.